

ವಿರಾಮದಲ್ಲಿ ಹೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗೇಟಿನ ಸರಳಿನ ಅಚ್ಚಿಗೆ ನ್ಯೆಟಿ ತೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣುಮುಗಳೊಬ್ಬರು ಅತ್ಯಂದಿತ್ತ ಅಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಎದ್ದು ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಬಂದಳು. ಆ ಹಂಗಸು ಗೀತಾಜನ್ಮ ಕೇಳಿದಳು.

‘ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.’

‘ಒ, ಬಣಿ ಒಳಗೆ, ಇವತ್ತು ತ್ರೈವರ್ ಇರಲೀಲ. ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಸೂಕ್ತಿಗೆ ಬೆಣ್ಣ ಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಲೇ, ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ, ಬರೋಡಿಕೆ ಸಮಯ ಆಗಬಹುದು.’ ಹರಿದ್ದ ಹೇಪರ್ ಮತ್ತಿಂಟ್ಟಿಲ್ಲ.

‘ನಿಂವು ಗೀತಾ ಅಲ್ಲಾ? ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರನಲ್ಲ ನಂಗ ರಾಜಿ ಹೇಳಿತರಾಳೆ. ನನ್ನ ಹಂಸು ಪದ್ದಾ?’

‘ಒ... ನಿಂವು ಎಲ್ಲಿದಿರಿ? ರಾಜಿ ಮನ ಹತನಾ?’

‘ಹೂಂ ರೀ... ನಮ್ಮದು ಗೊಲ್ಲಹಳ್ಳಿ ತಾಗದು ದೇವಿನಗರ ಆಗಿದ ಅನ್ನಿ. ರಾಜಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಬೀದಿಲೇ ಇರದು. ಇದೆಲ್ಲ, ಮೊದಲು ನಮ್ಮನೆ ಗದ್ದಗಳು. ಗದ್ದಲಹಳ್ಳಿ ಅನ್ನೋರು ಇತ್ತಕಡೆ ಉರನ್ನ, ಅತ್ತಕಡೆದನ್ನ ಗೊಲ್ಲಹಳ್ಳಿ ಅನ್ನೋರು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾಲುವೆ ಹರ್ಷಾರ್ಥ. ಈ ಮಾವಿನಮರ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ತಾತ ಹಾಕಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕವಿಲೆ ಬಾವಿ ಇತ್ತು. ಮಳ್ಳಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಗಡ್ಡೆಲೀ ಭತ್ತ ಬೆಳೆದ್ದೆ ಬೇಕಿಗೆ ವಳಗೆ ಈ ಕವಿಲೆ ಬಾವಿ ನಿರ್ಲುಹರಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ ತರಕಾರಿ ಬೆಲ್ಲಿತಿದ್ದು. ಏರದು ಜೋಡಿ ವಿತ್ತಿದ್ದು. ದವಕರುಗಳನ್ನ ಅಟ್ಟಂಡು ನಮ್ಮನೆವು ಅಪ್ಪು ಜನ ಬೆಲ್ಲಿಗೆ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಗದ್ದಹಳ್ಳಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ ನಂಜೆ

